

Ciència a través de relats curts i àgils

Amb aquest llibre, Bromera i Publicacions de la Universitat de València posen a l'abast un recull de textos curts que, de manera amena, tracten qüestions que van des de la matemàtica fins a la cerca de noves estratègies comercials, passant per la biologia i la física.

EL MÓN PER UN FORAT.
UN PASSEIG PLURIDISCIPLINARI PER LA CIÈNCIA

BARTOLO LUQUE

TRADUCCIÓ DE JOAN ANTONI LLUCH

COL·LECCIÓ «SENSE FRONTERES», 28

210 PÀGINES / 978-84-9824-367-3 / 20 EUROS

PUJ-EDICIONS BROMERA, VALÈNCIA, ALZIRA, 2008

Quan ens referim a la popularització de la ciència, aquesta ciència es pot entendre de formes ben diverses. Sovint s'associa a les ciències naturals. Però també es poden tenir en compte un ampli ventall d'àmbits del coneixement que tindran un lligam o altre amb la ciència i la tecnologia. Al llibre que ací ressenyen, s'opta precisament per aquesta aproximació des d'una perspectiva més ampla. *El món per un forat* inclou tota una sèrie de capítols curts que tracten un ampli ventall de qüestions. Entre aquestes en trobarem algunes de més clàssiques, com poden ser la importància de la descripció del DNA i les possibilitats que ha obert en la recerca mèdica, o bé qüestions lligades a l'astronomia i als programes de cerca de vida extraterrestre. Però també s'hi fa referència a les implicacions del desenvolupament d'Internet, a la comunicació científica a través de museus, als rumors i històries

falses en ciència, a la medicina forense i a la manca de coneixement científic de la població, entre d'altres. A més a més, s'hi toquen temes que sovint quedarien fora de la popularització científica, com és el cas de la manipulació informativa en els mitjans de comunicació o de les tècniques emprades als grans centres comercials per tal de promoure un major consum.

Al llibre, les matemàtiques adopten un paper central que no resulta gens habitual dins l'actual popularització de la ciència. Les matemàtiques sovint han estat considerades excessivament difícils i pesades pel públic llec en la matèria. Aquest fet pot haver-les exclòs, en més d'una ocasió, dels principals àmbits de popularització de la ciència. Però de la mà de l'autor d'aquest llibre, que a més de divulgador és professor de matemàtica aplicada, es fan molt accessibles i entretingudes. Així, el fet que el llibre s'introduïska en aquell món matemàtic no li lleva en cap moment frescor i interès per a un públic general.

La frescor del llibre, en gran mesura, és conseqüència de l'ús d'una escriptura fluïda i dinàmica que fa molt amena la lectura. Tampoc no s'hi aprofundeix en qüestions de gran dificultat, cosa que facilita la lectura però, alhora, condemna el text a una certa superficialitat. Potser

el fet que el llibre estiga construït a partir d'una diversitat d'articles periodístics prèviament publicats per l'autor, li lleva direcció i sentit unitari. De fet, tot i que alguns capítols mostren una certa continuïtat narrativa, aquesta continuïtat pràcticament no es dona en relació a les idees i conceptes de fons que s'hi discuteixen. Però en tot cas, aquesta estructura del text contribueix a afavorir la possibilitat d'una lectura discontinua; un tipus de lectura cada cop més habitual en la nostra societat. Per últim, també hem de destacar que l'autor ocasionalment lliga els debats científics amb d'altres de caràcter més social. Així, tot i no aprofundir-hi, s'hi refereix, per exemple, a la feblesa de les argumentacions racistes, a la influència de la societat patriarcal sobre alguns dels episodis centrals de la recerca recent, o a l'impacte ambiental que resulta de la difusió de noves tecnologies, com és el cas d'Internet.

□ *Ximo Guillem-Llobat*
Letres Valencianes, n° 26